

Bevezető

Kedves barátaink, ismerőseink, kedves lakosok!

Közeleg az ősz. Szinte minden család az iskolakezdésen gondolkodik. Egy új időszak indul. Több helyen felszabadulnak a nagymamák. A házak, utcák és terek elcsendesednek a gyermekzsivajtól. Felidézzük nyári élményeinket.

Milyen volt a nagyinál, táborban. Milyen jó volt a kirándulás. Milyen volt az otthonlét. Szeptembertől a legtöbb család életében új ritmus kezdődik. A gyermekek hétköznapi iskolába járással telnek. Az idő fokozatosan lehűlik. Készülődünk a télre. Gőzerővel folynak a befőzések. Finomabbnál finomabb téli nyalánkságok készülnek.

Készül a falu új fejlesztési terve

Többen a faluban összefogtunk és elkezdtünk beszélgetni, megfogalmazni a falunk jövőképét. Úgy látjuk, hogy a már régebben elkészült falufejlesztési tervet szükséges lenne átdolgozni, ki kell egészíteni. Ezt indokolják a megváltozott életkörülmények, más helyzetben van a falu. Az emberek nézete, életkörülményei is megváltoztak az eltelt 10 év alatt. Mindenképp szeretnénk olyan területeken is megfogalmazni terveket, teendőket, melyekkel eddig senki nem foglalkozott. A főbb témák, melyekre eddig gondoltunk és megoldásra várnak:

- A falu szociális ellátásának helyzete és jövőképe. Egyre több a falunkban a rászoruló idős ember, egyre több a szociálisan segítségre szoruló család, nem beszélve a hajléktalanok megjelenéséről és helyzetéről. Szükséges egy nyugdíjasok, szociálisan rászorulóknak gondjainak megoldását elősegítő tervezet.
- Turisztikai fejlesztések a faluban, melyek hosszútávon tartós munkahelyet teremtenek, rövidtávon pedig szinte azonnali bevételt a falunak. Turisztikai szálláslehetőségek bővítése, látványosságok, nevezetességek történetének megismertetése a turistákkal.
- A falu ivóvíz-hálózatának felújítása. Szükséges-e a más falvakban gondot okozó szennyvízelvezető csatornahálózat kiépítése a faluban?
- Szelektív hulladékgyűjtés gazdaságosabbá tétele.
- Gyermekek iskolán kívüli foglalkoztatásának megoldása. Porta színpad újjraélesztése, a falu fiataljainak összefogása ifjúsági klubban.

- Az iskola és óvoda oktatási programjának összehangolása a falu fejlesztési tervével.
- Az iskolaépület, folyosók, tornaterem, tantermek és berendezési felújításának ütemezése, tervezése.
- A falu arculatának megtervezése, életre keltése (népi motívumok, helyi termékek, helyi jellegzetes ételek, italok, kézműves alkotások, stb.)
- A falu sportéletének, szabadidő- és kulturális programjainak megtervezése, éves ciklusának megtervezése, összehangolása a falufejlesztési tervvel.
- A falu csapadékvízének elvezetése, árkok, utak felújításának ütemezése.
- Helyi vállalkozásokat ösztönző és gazdaságfejlesztő program kidolgozása, melynek célja a helyi lakosok munkahelyhez jutása. Ennek egyik motiváló eszköze lehet a helyi pénz bevezetése.

Szeretnénk ezt a programot minél szélesebb körben megvitatni, ahogy készülnek az egyes tervezetek. Amennyiben van javaslata, nézete vagy olyan gondolata, mely segíti a falu fejlődését, ossza meg velünk, akár személyesen vagy a www.csicso.eu oldalon található FÓRUM-on, melyen névtelenül is lehet gondolatokat közölni.

A falufejlesztési program független a választások kimenetelétől. Talán a fent leírtak segítenek a jövő döntéshozóinak abban, hogy irányt mutassanak gondolkodásban, tervezésben, hogy falunk még lendületesebben tudjon gyarapodni és fejlődni.

Ifjabb Bödők Károly

Tartalom

Bevezető	1
Készül a falu új fejlesztési terve	1
Helyhatósági választások	2
Orbánfű virág	2
Csicsói fiatalok	3
Szeptember	4
Október	4
Csicsói Magyar Tannyelvű Alapiskola	5
Kempós hírek	5
Felső falu	6
Soha nem látott nagyapám emlékének.....	7
Látvány! Terv?	8
Kecskeiskola	9
Visszatekintő a valamikori „podnikra”! ..	10
A labdarúgó csapatainak mérkőzései	11
Rejtvény	12
Egy kis befőzés!	12

Csicsói Hírmondó -

Csicsó kéthavi rendszerességgel megjelenő ingyenes lapja
Köszönjük mindenkinek aki az újságunk szerkesztésében
részlet vett. Szeretnénk mindenkit arra buzdítani, hogy leírja
gondolatait és megossza másokkal. Ezzel is színesítve csicsói
közösségünk életét.

Külön köszönet : Nagy Amáliának, Androvics Adriannának,
Bödök Károlynak, id. Bödök Dénesnek

ISSN 1339-5300

Kamaráti o.z. - Baratok p.t.

946 19 Čičov, Petőfiho 79, Slovakia

Elérhetőség : info@csicso.eu, www.csicso.eu

Helyhatósági választások

Ezen az őszön falunk életében megpezsdiül az élet. Jönnek a helyhatósági választások. Eltelt újabb négy esztendő. Újra dönthetünk, hogy kik kerüljenek be kicsiny falunk vezetőségébe. Szeptember 21-ig le kell adni a jelöltek listáját, majd felerősödik a kampány. A falu költségvetését összehasonlítva az előző évekhez, lehet, hogy a nyugdíjas lakosok több juttatásban fognak részesülni. Talán több lesz a rendezvény, az amúgy üresen álló felújított kultúrházban. Talán a megszokott falu újra egyesülhet a jövőben.

A Csicsói Hírmondó mindenkié. Létrehoztunk egy FÓRUMOT is, a www.csicso.eu oldalon, ahol bárki, akár név nélkül, elmondhatja nézeteit, új javaslatokkal állhat elő, hogy a közvélemény megvitassa. Újságunk pedig fogadja, és szívesen közli mindazokat az írásokat, bemutatkozókat, melyek a választásokkal kapcsolatosak. Ha valaki indul a helyhatósági választásokon, akár mint polgármesterjelölt, akár mint képviselőjelölt, párttól, nézetektől függetlenül, szívesen leközzöljük térítésmentesen a bemutatkozó anyagát. A következő szám megjelenése 2014 októberében várható. A cikkeket, írásokat 2014. október 15-ig kérjük beküldeni szerkesztőségünkbe. A helyhatósági választások időpontja 2014. november 15.

Ifjabb Bödök Károly

Orbánfű virág

Megfigyelhető főképp az árokpartokon vagy Csicsó némely közterén egy különösen magas sárga virágú növény, mely fokozatosan nyílik. Jó néhány példány meghaladja akár a 2 métert is. Sárga szirmait leszedve, hidegen sajtolt természetes olajban áztassuk. Javasolt áztatási idő 42 nap. Majd szűrjük le, ha lehet üvegtölcsér és vatta vagy géz segítségével. Amennyiben az áztatás ideje alatt reggel 7.00-9.00 között és este 18.00 - 20.00 között kiteszük a fényre, a fényentartás szüneteiben pedig beteszük sötét helyre, jobb minőségű olajat kapunk. Az így nyert olajjal

- hideg testrészekre kenve - testhő-kiegyenlítést végezhetünk. Akinek gyakran hidegek a végtagjai, este lefekvéskor, érdemes a hideg végtagokat orbánfű olajjal bekenni. Így az őszi-téli hónapokban nem leszünk könnyen náthások vagy lázasak.

Ifjabb Bödök Károly

Törő-zúzó fiatalok Csicsón – Megoldások

Több falu közösségének okoznak egyre nagyobb gondot azok a fiatalok, akik törnek, zúznak. Csicsón is megjelent ez a jelenség már évekkkel ezelőtt és sajnos megjelent a drog is. Akkor romlott igazán ez az állapot, mikor megszűnt a CSEMADOK helyi kultúrélete. Elmentek a mindennapokból azok a „régiszerben” nevelkedett vezetők - segítők, akik a mindennapokban tettek a falu kultúrájáért. Sokszor önzetlenül szerveztek programokat a fiataloknak munkaidejükön kívül is. Volt a faluban Portaszínpad, Énekkar, a kultúrház egész nap nyitva volt. Be lehetett kapcsolódni programokba, volt, aki ezt szervezte.

Van megoldás a problémára. Olyan személyt vagy személyeket kell bevonni a fiatalok iskolán kívüli nevelésébe, akik össze tudják őket fogni, akik programokat, klubot szerveznek nekik, ami érdekes számukra. Megértik problémáikat, és nem bűnözőként kezelik őket. Sporteseményeket szerveznek a bevonásukkal. Bevonják őket a falu mindennapi életébe. A fiatalok javaslatokat adhatnak a falu vezetésének, mert ők már máshogy látják a felmerülő problémákra a megoldásokat. A falu kultúrfelelősének támogatni kell fejlődésüket, ami elég sajnáság lehet a korukból kifolyólag. Sajnos a legtöbb fiatal szülője dolgozik, szinte éjjel nappal, hogy a kölcsönöket fizetni tudja. Így ténylegesen a fiatalok otthon unatkoznak, jobbik esetben a számítógépen keresztül, okos telefonok segítségével tartják egymással távolból a kapcsolatot. Ezek a kapcsolatok viszont a legtöbb esetben felszínesek, úgymond bulisak. A valós életben viszont, hogy előrelépjenek, szükséges a személyes kapcsolatok kiépítése, melyet tanulni kell, élethelyzeteken keresztül, vezetővel és vezető szakemberekkel. A sporttevékenység mellett kortól függően lehet akár közösségi kertet, területet létrehozni és művelni, közösen zenél-

ni, stb. Ezen programok kialakulásához a falu vezetésének támogatása elengedhetetlenül szükséges. Ez nagyon hiányzik jelenleg a faluban. Bizonyára másnak is van javaslata. Kérem, ossza meg, hogy közösen összefogva tudjunk gondolkodni.

Ifjabb Bödök Károly,
2014. augusztus 1.

Csicsói fiatalok - Tartalmas beszélgetés és megoldások a problémákra

A közösségi portálokat egyre többen használják a mindennapokban. Minap „Törő-zúzó fiatalok Csicsón – Megoldások” cikkre reagálva, üzenetet kaptam. Az üzenet írója csicsói fiatal volt, aki furcsállott pár dolgot a cikkben, ezért vette fel a kapcsolatot a Csicsói Hírmondó – újsággal, melynek az egyik főszerkesztője vagyok. Így került sor egy személyes találkozásra. Nagyon tartalmas és hasznos dolgok kerültek a beszélgetés során terítékre. Többek között a „Törés-zúzás Csicsón”. Kik azok, akik törnek-zúznak a faluban. Mint kiderült, igazából csupán pár fiatal van, aki képes ilyesmire. Ezek a személyek ismertek. Mikor ők nincsenek itthon, akkor minden rendben. Mikor itthon vannak, akkor is csak bizonyos esetekben jön rájuk a „törhetnék”.

Egy másik téma volt a csicsói droghelyzet. Mint kiderült Csicsón csak néhányan vannak, akik ilyen szerekkal élnek. E személyek száma inkább kevesebb lett az elmúlt időben. Füssön viszont egyre több fiatal használ mámorító szereket. A szomszéd faluban egyre többen vannak és a csicsói foci pályára vezető kis hídon vagy a volt szövetkezetépület pincéjében

„dőlnék le”. Dolguk végeztével legtöbbször a kanálisba dobják a kellékeket. Bokrok között nehezebb észrevenni bárkit és bármit. A drogosok helyzete nem egyszerű, mivel egy nagyon komoly függőbetegségről van szó. A társadalom bűnözőként kezeli őket. Aki gyógykezelésen vett részt, vagy önszántából „befejezte” a drogfogyasztást, annak sem könnyű, mert a feltörő ingerek sok-sok éven keresztül kísértenek. Jobban megvizsgálva állapotukat, a drogfogyasztás inkább függő betegség és betegségként kellene kezelni. A rendőrség sok esetben tehetetlen, vagy nem akar tenni semmit, mert az itt élő drogfogyasztók csak „kishalak”.

Több fiatal társaságában folyt az eszmecsere. Kellemes és őszinte beszélgetés után egy nagyon hasznos ötletezésbe csapott át a találkozó. Elhangzottak javaslatok, melyeket a jövőben közösen meg lehetne valósítani a faluban. Ezek a javaslatok egyszerűek és költséghatékonyak. Csicsó község lakosainak komoly haszna lehetne belőle. Ezeket a javaslatokat tovább kell gondolni, és közösen meg is lehetne valósítani. A fő gondolatmenet a helyi turisztika fejlesztése és a munkahelyteremtés volt.

Legfontosabb lenne egy közösségi hely kijelölése Csicsón, aminek programja, nyitva-tartásának és működtetésének rendszabályzata lenne.

Helységünk és vezetői segíthetnek összefogni a fiatalok közösségét, melyre a jövőben falunk építhet.

Még egyszer köszönöm a fiataloknak a tartalmas beszélgetést. A témák fontossága miatt több mindent tovább kell gondolni és tettekre váltani. Mindenkit arra biztatok, mondja el véleményét, észékeit, gondolatait. Így közösségünk is lendületesebben tudna épülni, fejlődni.

Ifjabb Bödök Károly,
2014. augusztus 5.

Szeptember

mérleg hava - szent mihály –
őszelő – földanya hava

Reményik Sándor: Templom és iskola

„E templom s iskola között
Futkostam én is egykoron,
S hűtöttem a templom falán
kigyulladt gyermekhomlokom.
Azóta hányszor éltem át ott,
Lelkem zsenge tavasz-korát!
Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!”

75 éve történt: A második világháború az emberiség történetének legnagyobb és legtöbb halálos áldozattal járó fegyveres konfliktusa. A legelterjedtebb álláspont szerint kitörése az 1939. szeptember 1-jei, Lengyelország elleni német támadáshoz köthető. A háború kezdetét azonban egyesek már 1937-től számítják, amikor kitört a második kínai–japán háború. Ennek a két Távol-keleti országnak a konfliktusa még nem terjedt ki a világ több pontjára, helyi jellegűnek értelmezhető és a világháború szoros előzményének tekinthető. A háború vége Európában 1945. május 8-án Németország feltétel nélküli megadásával, míg Ázsiában 1945. szeptember 2-án Japán kapitulációjával fejeződött be.

Szeptember 8. Kisasszony napja, Kisboldogasszony

Szeptember 15. Fájdalmas Boldogasszony napja - Szlovákia patrónusának napja

Szűz Mária szerepe a katolikus hitéletben közvetítő jellegű. Ő az anya - a Fájdalmas anya – Hétfájdalmú Szűz -, akinek a szíve a Golgotán egyesült Jézuséval, gyermeke elvesztése miatt érzett fájdalmában. Ezért a kérések, amiket Jézus parancsolatainak megtartásával kér tőlünk, Jézus, Szűz Mária által közvetített kérései. Ő az egyház anyja, és nem különálló istennő.

Szeptember 23. Őszi napéjegyenlőség a Föld északi féltekén. A Nap, látszólagos mozgása szerint, az Egyenlítő felett áll, majd halad tovább dél felé, a Baktérítő felé. A nappal és éjszaka egyenlő hosszú, de innen a nappalok rövidebbek lesznek az éjszakáktól.

Szeptember 29. Szent Mihály napja, a pásztorok elszámoltatásának napja

Áprily Lajos: Szeptemberi ég
Ó, szilvát s szőlőfürtöt érlelő.
gyönyörűséges, fényes őszelő,
eged vén szívből is kedvet csihol!
Már napok óta nem láttam sehohly
egy cigaretta-füstnyi felleget,
csak ezt a makulátlan csudakéket.
Rengetegek legszebb szajkóiból
valaki minden kétkollat kitépett
s bekárpitozta velük az eget.

Október

skorpió hava- mindszent hava –
őszhó – magvető hava

Október 1. Idősek napja. Sütő András gondolatát idézem:
„Önmagát becsüli meg minden nemzedék azáltal, hogy tudomásul veszi: a világ nem vele kezdődött.”

Nyugdíjas EFSZ szőlőmunkások szőlő 1950-1960 –as évek

Nagy Elek, Mészáros Kálmán, id.Fél Vince, Magyarics Juliska (Benkócziné), id.Nagy Vince-vincellér, id.Décsi Sándor, id.Domonkos Elek(birkás), id.Pinty Ferenc

Október 28. Simon-Júdás: Itt van már a Simon-Júdás. Jaj neked, Te póre gatyás!

Október 31. A reformáció ünnepe
József Attila: Erős vár a mi Istenünk
„ Erős vár a mi Istenünk,
Kemény vasunk és vértünk.
Ínségben együtt van velünk
Mevált és harcol értünk. ...”

Októberben, a szüret végén a reformátusok új borért való úrvacsorás hálaadó istentiszteletet tartanak.

Radnóti Miklós: Október
Hűvös arany szél lobog,
leülnek a vándorok.
Kamra mélyén egér rág,
aranylik fenn a faág.
Minden aransárga itt,
csapzott sárga zászlait
eldobni még nem meri,
hát lengeti a tengeri.

Fontos figyelmeztetés: Október 26-án kezdődik a téli időszámítás. Október 25-ről 26-ra, szombatról vasárnapra virradó éjjel, egy órával állítsák vissza óráikat!

Csicsói Magyar Tannyelvű Alapiskola tantestülete és a személyzet, 1972-1973.

Bereczné Gaál Ilus néni (1920-2000) sokszor mesélte nekünk: 1920-ban hét hónapra született, súlya nem érte el a másfél kilogrammot sem. Bebugyolálva, cipőskatulyában a sparhelt rédlijének lehajtott ajtajára tették. Úgy melengették. Így lett nekünk kedves Ilus nénink. Emlékeznék? Ő volt a mi szívvel-lélekkel főző szakács nénink az iskolában. A felejthetetlen spanyolmadarak, kapormártások és más finomságok készítője. Nyugdíjba vonulása előtt átadta birodalmát Bödők Károlyné Irén néninek. Az iskola kertjében a „Micsurin kertben” megtermett a paradicsom, paprika, uborka, sárgarépa, stb. A szülők is hoztak zöldséget, gyümölcsöt, tojást otthonról, a földműves szövetség is támogatta az iskolát. Tanítás után a gyerekek ehettek a kis ebédlőben - a kastélyban, az iskolában - és jóllakottan mehettek a délutáni szakkörökre. Énekkarra, sportkörre, kézimunkakörre, egyebekre,

Fentről lefelé és balról jobbra: Auszten László, Kovács Ferenc, Bognár Tibor, Décsi Teréz, Kalácska József, Kiss Náándorné, Bencsik Vilmosné, Bencsik Vilmos, Demecs István, Demecs Istvánné, Kolocsics Viktorné, Bödők Károlyné, Görözdí Lajosné, Bereczné Ilus, Décsi Lászlóné, Nagy Istvánné, Bartha Zoltánné, Fördös Kálmánné, Fördös Kálmán-igazgató, Wurczell Gábor - ig. helyettes, Wurczell Gáborné, Balog Béláné, Balog Béla

Kempós hírek

2014. július 2-6-ig tartott az edzőtáborozás a kempós harcosoknak Kovácspatakon. A Csicsói Kempo Klub méltán büszke a mesterére, Bajnóczi Rolandra, valamint két ifjonc tanítványára Beke Adriánra és Földes Tímeára, akik idén megszerezték a barna övet. Az edzések továbbra is folytatódnak a helyi alapiskola tornatermében, hetente két alkalommal, hétfőn és csütörtökön, 17.30 órai kezdettel. Várunk benneteket fiúk és lányok!

vagy éppen munkára nevelés keretén belül kapálni, gyomlálni, öntözni az iskola kertjébe, parkjába. Otthon meg édesanyjuk várta őket finom falatokkal. Rég volt. Azóta sok minden változott, jobbra vagy rosszabbra fordult

A jövő generációjának testi és szellemi erőnléte nagymértékben függ a gyermekkori táplálkozástól. Manapság egyre több az olyan gyermek, aki – a szülők rossz anyagi helyzete, elfoglaltsága vagy nemtörődömsége miatt – csak az óvodá-

ban vagy az iskolában jut megfelelő táplálékhoz. Ezért napjainkban a gyermekélelmezésnek az eddigiéknél is nagyobb a szerepe, sőt nyugodtan mondhatjuk, a felelőssége.

Nagy Amália

Nyárvégi Akció

Korlátlan szélessávú internet

már havi 7,- Eurótól

Helyi internet szolgáltató

Info: 0944 414 616

Info: 0944 471 472

YouTube

skype

facebook

Google

Felső falu

Füss felől a belső nagy kanálison átvezető füssi hídon és a kastélyhídon, a másik kanálison áthaladva, az Országúton (Fő utca) jutunk be Felső faluba. Itt kezdődött a falu a „piros házzal”. Az Országút a Duna felé az Erecsi útban folytatódik. Erre haladva volt a község egyik kútja, Lusztig Móric háza a mai posta, és itt van a patika és mellette egy díszkút. Az Attila szoborpark helyén nagyon sok kis ház állt - pinceház, pásztorház-, sőt még a községi méntelep is itt volt. Az Országút egy ága pedig elkanyarodik és a gróf intézőjének, bérlőjének kúriáját (orvosi rendelő és lakás) elhagyva, áthaladva a Csörgét patakon és a Remész-i erdőn, az ún. Vörösköröszt mellett kivezet a faluból Kulcsod és Nagymegyér felé.

A Felső utca és az Országút sarkát lakójáról, Gergő sarkának neveztek (Domonkos Gergely). A Felső utcát mintegy megkoronázza a kastély. A kastély és a kastély körüli park a falu díszje. A kastély előtti kastélytóból vezet a Csörgét patak a Sóhajok hídjával és a Zengő híddal. A parkban három mesterséges domb van: Rózsadomb-ünnepségek színhelye, Mennyország, Pokol. A Remész-i erdő szélén vezetett a Grófi út gesztenyefasorral. Az iskola helyén, az ún. belső majorban a gróf lóistállója állt, szép, tornyos lovardával.

A Felső utcában volt Weiszberger nagykocsmája, későbbi tulajdonosa Mészáros Lajos bíró és fia Pál (1915-1965), most Csente kocsmának is hívják, ahol cukrászda is van. A kocsmával szembeni mészárszéket Fleischmann Adolf működtette, akinek hatósági engedélye volt erre.* Az első Csehszlovák köztársaság idején építették a jellegzetes Batya- cipőkereskedés épületét, eredetileg ez is emeletes volt, mint más falukban.

Árokháton a temető utcájában (van, aki így ismeri) a református iskola végében volt a tanító lakása (aztán borbélyműhely volt itt a lebontásáig), a temetővel szemben pedig szegényház volt. Az utca végére pedig a mostanit megelőző postát költöztették. Az utcát árok szegélyezte. Árokhát mö-

gött, a taligaút mentén is házak álltak. Innen indult az Erecsen áthaladó Malomút, amely kivezetett a dunai vízimalmokhoz. Ezen az úton hordták a gabonát a malmokhoz. A Dunán Külső réttől Hosszúklábig nagyon sok malom - hajómalom őrlött. A malmok úszó részét télen behúzták a parthoz. (Ilyenkor mondták: András, hazaláss!) Az utolsó vízimalmot Fehérváry Géza (1908-1984) bácsi zárta be.

A Gurdonyon - Nagy Laci bácsi nevezte így, gurdony-tájszó: mezei acat, mácsonya, gyomnövény - vagy Közép utca (1869-es összeírás megnevezése) (ma Duna utca, a községháza utcája) Szalai néni trafikja állt (a trafik többször költözött), és itt volt a legrégebb református iskola, amiről tudunk. Az utcában volt még kocsmá jégveremmel- Fleischmann, mellette pedig Várady József (1914-1960) hentesüzlete. A Ráb köztől (Öreg utca) lefelé a Zárda mellett az Öreg tóig terült el a Kutyaszorító és lapos. Ez vizenyős terület volt, közepén kis ösvénnyel, ami átvezetett a lapon.

Alsó és Felső falu találkozására a képen - Közép utca (1869-es leírás szerint a két templom közti rész és talán a mai Duna utca) - az épület volt raktár, református iskola, a HANZA fogyasztási szövetkezet boltja (a kép készítésének idején) nyilvános férfi és női illemhellyel-budival (lásd a ház végén a kis kétajtós budit-a falára ezt írták huncut fiatalok: „Ez a megkönnyebbülés helye! Itt sokáig ne időzz, mert fölvet a büdös gőz! Tedd a kezed térdedre, szard ki magad kedvedre!”), majd lakóház. Ma az újjáépített házban kis üzlet és kocsmá van, nyilvános WC-vel.

A református iskolát, a református templom mellett, amit ma annak nevezünk, 1929-ben adták át. A mai tűzoltószertár helyén volt a községháza, kis könyvtárral, a HANZA-HANGYA épülete. Később bolt lett belőle, „Pista boltja”, a mellette levő jegyző házából pedig Keserű Béla (1891-1962) bácsi mozija. Kisgyermekként még én is láttam benne a Winnetou filmeket. Anyám lánykorában pedig Csicsón Keserű bácsi mozija

mutatta be Budapest után elsőként az új magyar filmeket. Keserű bácsi az 1. világháború idején egy későbbi magyar miniszternek volt tisztiszolgája és barátja. Ő segítette megnyitni és működtetni a mozit. Ezekkel szemben volt az Öreg tó. A kultúrház helyén katolikus fiú-iskola volt a tanító lakásával, ahol az egyházi iskolák megszüntetése után könyvtárat és borbélyműhelyt alakítottak ki. A falu egyik legszebb épületében, a zárdában, a Közép utcában pedig leányiskola és óvoda volt. (Az iskolákról

már írtam bővebben) Szemben a kanális partján, ahol most a Kishídra térünk, a másik községi kút mellett állt az eredeti tűzoltószertár. A katolikus templom mellett volt a plébánia épülete, amit 2008-2009-ben bontottak le. Mögötte pedig, a szocializmus idején a „podník”, ahol drótot szőttek, de volt asztalosműhelye is.

• A mészárosok marhavágással, marhahús-feldolgozással, - árusítással foglalkoztak, míg a hentes sertéshús-feldolgozással és árusítással. Fleischmann Adolf vágta le a marhákat a falusiaknak, Péróban a községi vágóhídon. A zsidó családok számára Perl Sámuel sakter – metsző és vizsgáló végezte a vallási előírásuknak megfelelő rituális vágásokat, szintén Péróban, a vágóhídon. A baromfiakat is ő vágta és vizsgálta, de arra az udvarában volt kijelölt helye. Ő állapította meg a

húsokról, hogy fogyaszthatják-e zsidók (kóser- hibátlan külső, hibátlan vágás és hibátlan belső szervek) vagy nem (Tréfli, ami nem beteg, mások számára fogyaszthatatlan húst jelentett, hiszen a hatósági előírásnak mindnek meg kellett felelni. Hatósági felügyelő volt pl. Beke Károly (1902-1976) bácsi, Fábik Irén apja. A beteg állatokat, romlott húst a szintén Péróban található dögtemetőben temették el). A hatóságilag is megfelelő húst aztán – zsidókét és nem zsidókét - Fleischmann Adolf dolgozta fel és mérte ki a mészárszékében a Felső utcában. A zsidóknak szánt, de tréflinek minősülő húsokat a falu nem zsidó lakosainak adták el.

Adatközlők: Nagy Imréné Bödök Terézia (1924-2013),

Nagy László (1921-2008)

Nagy Amália

Soha nem látott nagyapám emlékének...

100 év távlatából szeretném nagyapám emlékét felidézni egy-két sorban, ahogyan nagyanyámtól hallottam. Az értelmetlen és kegyetlen első világháború kitörésekor sorban jöttek a katonai behívók a fiatal emberek részére. Így az én nagyapámnak, Kovács Ignácnak is mennie kellett. Az édesapámat, aki még nem volt egy éves, itt kellett hagynia, ahogyan a felelőségét és a faluját is. Akkor még nem lehetett tudni mikor látja őket viszont, vagy a legrosszabbat, hogy soha többé. Sajnos az én nagyapám soha nem jött haza. Hiába várta a nagyanyám és a fia, az én édesapám.

Nagyanyám mesélte, ahogy nőtt a fia, folyton azt kérdezte, mikor jön haza az apa. Nem jött, de még hírt sem kaptak felőle, hiába kerestette őt a nagyanyám a Vöröskereszten keresztül a háború után. Nagyon nehezen éltek sokáig, segélyt sem kaptak, egyedül nevelte az édesapámat. Elbeszéléséből tudom, hogy aratáskor félrészeséget vállalt. Úgy kellett dolgoznia, mint a férfiaknak, csak a zsákolást csinálták meg helyette. Sokat dolgozott a gazdáknál, mosást, meszelést vállalt, csakhogy a fia az én apám semmiben ne érezzen hiányt.

Később tudott venni egy kis házat, amibe már mi unokák is nevelkedtünk. Most, hogy már én is jól a koromban vagyok, elnézegetem a nagyanyám régi megsárgult papírjait, melyen a háza adásvételi szerződése van, annyi idegen nevet olvasok, akik már rég nem élnek, akiktől a nagyanyám darabokban vett meg földet, ahogy mondta: egy kis búzának, kukoricának, meg krumplinak, amiből élni tudtak.

Ebben az internetes, mobilos világban hihetetlennek tűnnek ezek az életformák, de így volt és nagyon is igaz volt. Az én nagyanyám Kovács Ignácné (-1983), sokaknak a Kántor Eszter nénije. A képen nevelt lányával, Csizmadia Margittal szül. Kántor Margittal.

2014. augusztus 12. Szalai Mária

Nagynéném férje Mészáros Kálmán (1892-1974), kedves „bátya” – így hívtuk mi, gyerekek, megsebesült az első világháborúban. Egy repesz széttronsolta a bal könyökét. Rokkant lett, leszerelték, hazakerült. Sebesüléséről úgy beszélt mindig, mint élete legnagyobb szerencséjéről, mert így kikerült a borzalmas öldöklésből. Segélyt nem kapott. A mai tűzoltószertár helyén volt a község háza, benne kis könyvtár. Itt lett könyvtáros. Idős korában pedig a „JRD” szőlőjében dolgozott a többi öreggel. (lásd a képet-október)

Szinte minden családnak volt halottja vagy sebesültje. Nagyapámnak bátyja, nagyanyámnak két unokabátyja is odaveszett.

Nagy Amália

Látvány! Terv?

“Földes Csaba polgármester ünnepélyes beiktatása után beszédében nagyvonalakban elmondta, melyek azok a súlypontok, amelyek szerint a következő négy év képviselőtestületének munkáját elképzei. Külön kitért arra, hogy az érdekképviselő bonyolult feladatát végezve nem csak egyének vagy csoportok érdekét kell képviselni, hanem mindenkiét, nem csak bizonyos szempontokat kell megvizsgálni, hanem a lehető legtöbbet. Kijelentette, hogy polgármesteri hivatalát, és érdekeink képviselőjét „a szerető atya gondoskodásával” próbálja majd ellátni.” (2010. dec. 21.)

“A fő kérdés tehát az, hogy mi a dolga a képviselőnek. Követni meggyőződését, mint egy politikai párt tagja, engedelmessékedni a polgármesternek, mert szakmai rálátás hiányában ez a kevésbé rossz döntés, vagy képviselni a falu lakosait legjobb tudása és lelkiismerete szerint, akár azon az áron is, hogy folyton kiemeli a negatívumokat, mert más sajnos nem teszi meg helyette?” (2011. jún. 17.)

“Ma egy hivatalos beszélgetés a falu ügyeit érintően 30-40 százalékban arról szól, hogyan lehetne megvédeni a falu vagytonát az emberektől, mert tönkreteszik. Kérdezem én, miért kéne megvédeni? Az a jó hangszer, amelyen játszanak, az a jó autó, ami járja az utakat, az a jó kultúrház, ami tele van, az a jó óvoda, amiben élet van, és még folytathatnám. Ha tönkre megy, akkor tönkre megy. Adja az úr, hogy annyi program legyen a kultúrházban, hogy elkopjon a színpad...” (2012. febr. 29.)

“Szakmai szempontból a Község Házának a koordinátori szerepet kellene csak eljátszania, nálunk azonban mindez máshogy működik. Itt a bálók, nemzeti ünnepek, falunapok és más események rendezői jogaiért harc dúl néhány kritikus személyiségű egyén és a falu vezetése között. Ki mondhatja magáénak ezeket a csicsóiak számára fontos eseményeket, és ki mondhatja azt négyévente, ezt mi értük el? A kultúra központosítása erre a két kérdésre ad választ.” (2013. febr. 18.)

Az utóbbi időben egyre több fórumon kerül elő a közlő önkormányzati választások, a falu gazdálkodásának és a falu ifjúságpolitikájának témája. Ezek a témák

mindig időszerűek, ezért érdemes foglalkozni velük, akár kihasználva a közlő helyhatósági választások miatti fokozott figyelmet is.

A fenti idézetek mind ezen blog korábbi bejegyzéseiből valók, és bár korántsem adnak teljes körképet, néhány érdekes aspektusra talán érzékletesen rávilágítanak.

A falu gazdálkodása mindenkor fontos és kényes kérdés volt, függetlenül attól, hogy választási év van vagy sem. A költségvetés mozgásteret más községekkel ellentétben nem volt annyira szűk, mint ahogy a faluvezetés sokszor sugallta, természetesen csak akkor, mikor valahonnan pénzt vontak el. A jelentős beruházások között a községháza felújítását, a kultúrház, az iskola felújítását, a falu több területén elvégzett parkosítást emelhetnénk ki, amelyek kivétel nélkül önerőből valósultak meg, visszatérítendő hitelből, vagy nem banki kölcsönből. Ezt ugyan a polgármester úr eredményként is szokta emlegetni, mivel kevés falu engedhette meg magának, hogy egyetlen választási ciklusban ennyi felújítás történjen, valójában azonban azt is jelzi, hogy képtelenek voltunk élni a pályázati lehetőségekkel, amelyeket az EU-s és a szlovákiai alapok lehetőségként kínáltak.

De miért is tudtunk volna? Az EU-s és szlovákiai projektek kidolgozása nem egyszerűen egy adott épület felújításáról szól, hanem egy komplett tervről, ami leírja a felújítás menetét, indokolja azt, hogy a kivitelezésnél már a jövőbeli céloknak feleltessék meg az épületet, s ami legfontosabb, kifejti, hogy a jövőben milyen célokat kíván szolgálni az objektum, és milyen szellemi, anyagi vagy közösségi gyarapodást idéz majd elő. Nos, érzésem szerint a legfontosabb, utolsó feltételt egyetlen felújítás esetében sem oldottuk meg. A kultúrház felújítása nem vonta maga után annak továbbgondolását, hogyan lehetne feléleszteni a régi hagyományokat, társulatokat. Helyette inkább saját programokkal igyekezett megtölteni a falu vezetése azt, de így a kultúrközpont csak töredékét használja ki kapacitásának.

Szembetűnőbb és komolyabb ez a probléma az iskola esetében. Az iskola épülete

részben megújult, ami elég ahhoz, hogy kifogja a szelet a kritikusok vitorlájából, de önmagában messze nem megoldás, ha hiányzik annak továbbgondolása, hogyan lehet megtölteni az iskola épületét étellel és gyerekekkel, hogyan tudjuk ösztönözni a fiatalokat a faluban történő letelepedésre, családalapításra. Mert ezekre a kérdésekre nem születtek válaszok s e sorok írója az elmúlt négy évben még a szándékot sem látta ebben az irányban.

A számtalan parkosítás, ülőalkalmatosság telepítés szerte a faluban szintén dicséretes, de ez a sok kis összeg egyetlen tételbe rakva vajon mennyi erőforrást adott volna a falu polgárai anyagi és szellemi támogatására? Mert vajon mennyiben értékesebb a kultúrház körüli parkosítás, mint annak a maroknyi gyereknek az öröme, akik néptáncot tanulhattak volna?

Sokszor hangsúlyoztam már az ülésen, hogy Csicsó nem épületekből, falakból, utakból és oszlopokból áll, hanem a benne élő emberekből. Mint ahogy ennek a felfogásnak, annak sem lehetett érvényt szerezni, hogy az illetékes döntéshozók elfogadják a tényt, hogy a falu vagyona nem az övék, nem sajátjukból ítélik oda az anyagi eszközöket egy-egy célra, hanem amivel ők rendelkeznek, az a csicsói adófizetők pénze és vagyona.

Szakmai szempontból a falu gazdálkodását az előző évekhez képest az eladósodás jellemzi az egy főre eső tartozás nagysága (metodikától függően) valamivel 700 € felett mozog. A megvalósított eredmények kizárólag beruházási célúak voltak, vagyis pusztán élettelen falakba investáltunk. A költségvetés és a zárszámadások alapján a falu teljes költségvetésének kevesebb, mint 1 %-át költöttük szellemi értékek növelésére, legyen az kultúra, tudásberuházás, munkanélküliségi program, ifjúságpolitika, sport, stb. A fennmaradó több mint 99 % mind állóeszköz beruházás volt, amelyek, valljuk be, önmagukban nem viszik előre falunkat. Nagyvonalakban így lehetne vázolni községünk gazdálkodását.

Érdemes fejtegetnünk községünk ifjúságpolitikáját, leginkább azért, mert nincs ilyen program községünkben. Ezen nincs mit meglepődni, ha figyelembe vesszük, hogy a költségvetésben a kultúrára

szánt pénzkeret majdnem teljes egésze nem más, mint a kultúrház épületének fenntartása, nélkülözve minden további újraelosztást, pl. helyi társulatok támogatására – habár erre polgármesterünk talált megoldást, mert a legutóbbi falunapon más község társulata köszönte meg a rengeteg segítséget.

Az ifjúságpolitika nagyon időszerű dolog. A fórumokon az elsődleges téma a vandalizmus, véleményem szerint azonban nem ez a sarokpontja ennek a programnak. Az ifjúságpolitika magába kell, hogy foglalja a kamaszkorú fiatalok bekapcsolását a község életbe, akár sport, kultúra, közösségi munka perspektívájából. Községi munka alatt azonban nem csak azt kell érteni, hogy a fiatalok a falu javára végeznek egy adott feladatot, hanem akár

saját javukra, egy régi épület rendbetétele, berendezése és klubhelység kialakítása keretében, ahol az ifjak önszerveződése elindulhat. Persze szükség van a megfelelő emberekre, akik a szükséges mederbe terelik a jövő generációk figyelmét. Az ifjúságpolitika magába kell, hogy foglalja a munkaerőpiacra történő belépés támogatását, akár tapasztalatcserét lehetővé tevő programok, akár iskolázások keretében. Talán a legfontosabb része ennek a programnak a fiatalok megtartása, hogy olyan környezetet, lehetőségeket biztosítsunk számukra, hogy Csicsó előnyös választás legyen a családot alapítóknak. És nem beszélünk még az új beépíthető területekről, ami a falu telekredezéséből indulhatna ki. Ez jelenleg, bármennyire is szükséges volna, még tervszerűen sincs

megemlítve. A vandalizmus közel sem ölt olyan méreteket, mint ahogy azt gyakran sugallják, de egy jól kidolgozott ifjúságpolitika ezt a problémát is egy csapásra megoldaná.

A fentiek is világosan rámutatnak, hogy az idei helyhatósági választásoknak nem kevesebb a tétje, mint falunk jövője. Választópolgárokként hajlamosak vagyunk az előző időszak tapasztalatai alapján leadni voksunkat, pedig valójában az előttünk álló négy évet kell meghatároznunk. Egy omladozó épület rendbetétele nem jövőkép, csupán sebtapasz. De megtölteni étellel..., ez jelentené valójában az önkormányzati választások tétjét.

Komjáthy Lóránt blogja, 2014. augusztus 11.

A KOEN tábort a csicsói református egyház szervezte. A református iskolában zajlott július első hetében. Szerdától vasárnapig tartó tábor volt.

Minden nap volt egy bevezető történet, és ehhez kötődött a bibliái jelenet. Első nap a történet Noé bárkájáról szólt, amit vissza kellett mondanunk a tanítóknak, megbeszéltük a jelenetet. Minden nap volt egy aranymondás, amit játékosan megtanultunk. Ezután csoportos kézimunka-foglalkozás volt. Az ebéd és az étkezés változatos volt, mindig volt leves és másikkéle. Fehérváry Stellának és a szakácsnőnek volt ez köszönhető. A tízórait és uzsonnát pedig a tábort segítő családoknak és szervezőknek köszönjük. A tábort a templomban istentisztelet zárta. Érdekes volt. Sok mindent tanultam és több mindent ismételtam. Jövőre is részt veszek rajta. Remélem, még többen leszünk, mint idén.

Bödök Károly Balázs (6.sztályos tanuló), Csicsó, 2014. augusztus

Kecskeiskola

Egyszer ugyan, jaj, mi történt?
Kihirdették azt a törvényt,
minden kecskegyereket
iskolába vigyenek.

Palatábla legyen rajtuk,
tisztá legyen négy kis mancsuk.
Körmüket meg rövidre
kell anyjuknak vágni le.

Volt is sírás, mint a zápor.
Elbujdosom én a háztól.
Zengte nem egy kiskecske
keservesen mekegve.

De mihaszna, megmosdatták,
kistáskáját rászíjazták,
puszit nyomtak az orrára,
úgy küldték az iskolába.

Ajtóban az öreg kecske
visszatekint még egy percre.
Megrázta szép szakállát,
s ily szókra nyitja száját:
No én eddig kísértelek,
most már Isten tivéletek!
Figyeljete jó ma itt,
Tanító úr mit tanít!

És hogyha majd csengőt ráznak,
vége lesz a tanításnak,
eljövök ám értetek!
Remélem, mind értitek!

Kicsi kecskék elbúcsúztak,
kis híján el nem bústak.
Miközben így feleltek:
Megértettük, mek, mek, mek.

Kecske elment, jött a Mester.
Óvatosan, lassú testtel.
Pápaszeme csillogott,
nádpálcája suhogott.

Amikor meglátták
Kiskecskék a nagy nádpálcát,
egyszerre mind felugrottak.
Jaj, a farkas! Kiáltottak.
Mind azt nézték, hol az ablak.
Mestert, padot, mind otthagytak!
És azóta nem mennek
iskolába, mek, mek, mek!

Nyanya meséje a legkisebbeknek, emlékezetemből írtam.

Nagy Amália

Visszatekintő a valamikori „podnikra”!

A múlt században sok kisiparos dolgozott a faluban a maga kis műhelyében. A háború után 1952-ben ezek a mesteremberek az Ipari Szövetkezetbe tömörültek. Volt asztalosműhely a Duna utcában a Veselovský Štefan bácsi háza helyén, drótszövő műhely, melyben Ott Lajos bácsi és fia kezdték a drótszövést, ifj. Kustján József háza helyén. Az iparosok közé tartoztak még az ácsok, Fábik Károly és Ferenczi Károly, a borbélyok, Vajda Géza, Ruck János, Lengyel István, a varrónők, Mikus Izabella, Nagy Eszter, valamint a cipész Győri István.

A mostani cikkemben a régi asztalosműhelyről és a drótszövésről szeretnék megemlékezni, avagy, ahogy akkor mindenki nevezte, a „podnikról”. Tehát az iparszövetkezet 1952-ben alakult. A templomkert melletti épületekbe az asztalosműhely és a drótszövőök 1962. január 1-vel költöztek be, de akkor már Május 9. Termelő Szövetkezet Komárom név alatt. Az asztalosműhely történetéről Gaál Dezső bácsi egykori asztalos fiával, Lacival és id. Misák Pállal a ma már nyugdíjas asztalossal beszélgettem. Laci elmondta nekem, hogy édesapja nagyon szerette a szakmáját, szinte a foglalkozása volt a hobbija is. Mesterlevelét Nagymegyeren szerezte a háború előtt. A családi ház mellett volt egy kis műhelye, ahol még inasai is voltak. Ebben a műhelyben kislányként még én is megfordultam. Szerettem Dezső bácsi fűrészpáros, faillatú műhelyét, ahonnan, azonkívül, hogy mindig volt hozzám egy-két jó szava, számos szép asztalos alkotás került ki. Saját kezűleg készítette a vitrineket, konyhabútorokat, fával kom-

binált ágyakat, a szobabútorokat diófából. Ottjártamkor én is megcsodálhattam Dezső bácsi bútor remekeit.

Visszatérve a „podnikhoz”, a faluból elég szép számban dolgoztak ott asztalosok: Gaál Dezső, id. Misák Pál, Décsi Zoltán, Szép László, Varga János, Klánik Benő, Specziár József, idős Fehérváry Sándor, Klánik József, Kósa Gyula, Csémi Gusztáv, Décsi Miklós. A részlegvezető Farkas György volt Nagymegyerről, de Sándor József is volt főnök. Bérélszámolóként és könyvelőként ott dolgozott Mészáros Dezső bácsi, valamint irodai alkalmazottként Kovács Erzsébet és Jaškó Boženka néni. Abban a korban szinte minden asztalosmunkát, amit el lehetett képzelni, ezek az iparosok végezték el a faluban. Főleg az árvíz után akadt bőven dolguk, hiszen új ablakokat, ajtókat, padlókat kellett készíteniük. Ezenkívül ablakot üvegeztek, ajtókat festettek, ülőgarnitúrákat alkottak. Kárpitosok is segítettek az utóbbi előállítását. A gyümölcsöskert faládái is az ő kezük közül kerültek ki. Hogy biztos szépen és precízen dolgoztak bizonyítja az a tény is, hogy a brünni gépkiallítás alkalmából is kaptak megrendelést bútorok, nagyobb ládák elkészítésére. Helyben a templomok átalakításában is kivették részüket, sőt a környező falvak templomaiban is végeztek karbantartást, úgymint Kulcsodon, Izsapon, Nagymegyeren stb. Sajnos a központosítás falunkat is elérte, mert 1975.március 31-vel megszűnt az asztalosműhely. Ezután a mestereknek Komáromba kellett bejárniuk a munkájuk után, de sokan voltak, akik itt maradtak a faluban és más munka után néztek, vagy otthon dolgoztak a saját kis műhelyeikben.

A képen balról: id. Misák Pál, Lengyel János Kolozsnémáról, Specziár József, id. Fehérváry Sándor, Varga János, Gaál Dezső, Vincze József Kolozsnémáról, Csémi Gusztáv, Farkas György.

A „podnik” épületében az asztalosokon kívül dolgoztak még a drótszövőök. Főleg asszonyok végezték ezt a szerintem inkább férfiaknak beillő munkát. Fél Vilma néni mesélte nekem, hogy bizony két műszakban dolgoztak és nehéz munkát végeztek, mert néha két mázsa negyven kilós dróttekerceket is meg kellett mozdítaniuk. A fizetés akkoriban átlag 1600 Kcs volt. Amikor megszüntették az asztalosokat a drótszövő műhelyt kibővítették négy új automata géppel. Ezekkel már ügyesebben és gyorsabban tudtak dolgozni, jobban is kerestek vele. A megszőtt dróthálót aztán Nemesócsára vitték, ahol bevagonírozták és továbbszállították az akkori KGST valamennyi országába. Vilma néni elmondása szerint nagyon jó dolog volt akkor, hogy annyi asszony helyben tudott elhelyezkedni. Ő 1972-től egészen 1990 végéig dolgozott itt. Rajta kívül itt voltak alkalmazásban: Wolf Erzsébet, Veselovský Mária, Mészáros Márta, Győri Irén, Ábrahám Ilona, Pavlačková

A képen állnak balról: Varga Margit, Szalay Ida, Varga Ilona, Fél Vilma, Győri Irén, Ábrahám Ilona, Németh Katalin, Domonkos Etel, Guggolnak balról: Nemes Viola, Libai Imre, Klánik Gézané, Földes Dorottya, Sörösová Margita.

Emma, Sörösová Margita, Décsi Éva, mes Viola, Varga Margit, Varga Ilona, Földes Dorottya, Klánik Gézané, Nemes Viola, Tábor Magda, Mada-

rász Etel, Oriéska Mária, Nagy Mária, Németh Katalin, Szalay Ida, Libai Eleonóra, Libai Imre, Décsi Miklós mint karbantartó, Fél Mária, Farkas Anikó, Cseh Mária, Károlyi Beáta, Bankó Teréz, Nagy Margit. Aztán ezt a műhelyt is megszüntették, a gépeket áthelyezték Nemesócsára, az asszonyok java nyugdíjba ment, vagy az ócsai cipógyárban vagy a tanyai lengyárban talált magának munkát. Szalay Ida néni még jó ideig folytatta a drótszövést, itthon saját műhelyében.

Ahogy írtam ezt a cikket, azon gondolkodtam, hogy bizony nem volt könnyű ezeknek az embereknek a munkája, hisz nem voltak korszerű gépek még akkoriban, szinte mindent kézzel csináltak. Mégis szerették a foglalkozásukat, maradandót alkottak, és végül is, saját falujukban tudtak elhelyezkedni, ami egy kis előnynek számított abban az időben. Bár most is így lenne! Bár most se kellene külföldre utazni munka után! Köszönöm beszélgetőtársaimnak az információkat és a fotókat, melyeket rendelkezésemre bocsájtottak.

2014. augusztus 18.

Androvics Adrianna

A II. osztály labdarúgó csapatainak mérkőzései a 2014/2015-ös idényben

Felnőtt csapat

2014.8.31. – 17.00 – Ifjúságfalva – Csicsó
 2014.9.14. – 16.00 – Megyerces – Csicsó
 2014.9.28. – 15.30 – Újfalu – Csicsó
 2014.10.12. – 14.30 – Tanya – Csicsó
 2014.10.26. – 14.00 – Bogyarét – Csicsó
 2015.3.15. – 14.30 – Bogya-Gellér – Csicsó
 2015.3.29. – 15.00 – Martos – Csicsó
 2015.4.12. – 15.30 – Vágfüzes – Csicsó
 2015.4.26. – 16.00 – Nagysziget – Csicsó
 2015.5.10. – 16.30 – FK Univ. SJ – Csicsó
 2015.5.24. – 17.00 – Dunaradvány – Csicsó

2014.9.7. – 16.00 – Csicsó – Vágfüzes
 2014.9.21. – 15.30 – Csicsó – Nagysziget
 2014.10.5. – 14.30 – Csicsó – FK Univ. SJ
 2014.10.19. – 14.00 – Csicsó – Dunaradvány
 2015.3.8. – 14.30 – Šrobárová – Csicsó
 2015.3.22. – 15.00 – Csicsó – Bajcs
 2015.4.5. – 15.30 – Csicsó – Ifjúságfalva
 2015.4.19. – 16.00 – Csicsó – Megyerces
 2015.5.3. – 16.30 – Csicsó – Újfalu
 2015.5.17. – 17.00 – Csicsó – Tanya
 2015.5.31. – 17.00 – Csicsó – Bogyarét

Ifjúsági csapat

2014.8.30. – 17.00 – Csicsó – Dulovce
 2014.9.13. – 16.00 – Csicsó – Perbete
 2014.10.4. – 14.30 – Lakszakállas – Csicsó
 2014.10.18. – 14.00 – Dulovce – Csicsó
 2014.11.1. – 13.30 – Perbete – Csicsó
 2015.3.21. – 15.00 – Csicsó – Lakszakállas
 2015.4.4. – 15.30 – Csicsó – Dulovce

2014.9.6. – 16.00 – Aktív KN – Csicsó
 2014.9.20. – 15.30 – Csicsó – Aranyos
 2014.10.11. – 14.30 – Csicsó – Dunamocs
 2014.10.25. – 14.00 – Csicsó – Aktív KN
 2015.3.7. – 14.30 – Aranyos – Csicsó
 2015.3.28. – 15.00 – Dunamocs – Csicsó
 2015.4.11. – 15.30 – Aktív KN – Csicsó

Egy kis befőzés!

Az augusztus és a szeptember talán a nagy befőzések hónapjai. Ilyenkor telnek meg a spájzok és kamrák finom kompótokkal és savanyúságokkal. Van, aki üvegbe rakja, valaki hordókba a télire szánt savanyúságot. Mindkettő jó választás. A lényeg az, hogy sok vitamin kerüljön télen is az asztalra. A receptes dobozomban egy régen elfelejtett saláta-receptre akadtam, melyet idén én is elkészítetek. Nem igényel nagy munkát, bár a sok zöldséget kicsit fárasztó apróra összekockázni. De akinek van aprító gépe, annak ez a feladat sem bonyolult. Ez a saláta aztán alapul szolgálhat finom hidegtálak készítéséhez pl. szilveszterkor, húsvétkor, bulikra, vagy csak úgy hétvégi reggelikhez. A hozzávalók a következők: 3 kg piros paprika, 2 kg zeller, 3 kg vöröshagyma, 2 kg sárgarépa. Ahogy említettem ezeket szép apróra összekockázzuk, majd leöntjük olyan öntettel, melyet az uborka eltevéskor is használunk. Csak talán egy kicsit édeskésre készíthetjük. 45 percig dunsztoljuk. Kb. 10 darab 7 deciliteres üveggel lesz a befőttünk. Ezek után mindenki a maga szája íze szerint vegyítheti majonézzal, sonkás szalámmal, sajttal, kolbásszal, tojással.

A másik receptem szintén nagyon finom, és egyszerű az elkészítése. Mivel augusztus végére beérik a szilva, nemcsak gombócba, lepényre és lekvárnak javaslom a felhasználását, hanem készíthetünk belőle finom, kenyérre, kiflire, palacsintára kenhető krémet. Úgy is hívhatnám ezt a krémet, hogy a „hamis nutella”. Kell hozzá 3 kg szilva. Ezt le kell darálni és 1 kg kristálycukorral meg kell főzni. Utána átpasszírozzuk és visszatesszük főzni. Tesztünk hozzá 1 csomag kakaót, 1 vaníliás cukrot és 1 tábla főzőcsokit. Még egy kicsit főzzük, majd mixerrel megbolondítjuk. Kis üvegekbe rakjuk és kb. 10 percig dunsztoljuk. Mindenre, amire a Nutellát is használjuk, ez is felhasználható. Én még a Hulala tejszínt is szoktam ízesíteni egy két kanállal. Finom sütikre és tortakrémekhez.

A legutóbbi számban megjelent pite-receptem nagy sikert aratott nem szakavatott szakácsok körében. Pozitív visszajelzéseket kaptam nemcsak asszony, de férfi társainktól is, akik úgy gondolták megpróbálkoznak ezzel az egyszerű recepttel és elkészítették a süteményt. Most is szeretnék megosztani egy egyszerű almás pite receptet, hátha újra kedvet kapnak és ezt is kipróbálják. Nem kell hozzá sok minden, csak idő. Ugyanis hosszú próbálkozások után magam is rájöttem, hogy bizony a tésztáknak is van lelkük. Dicsérni kell őket, nem pedig alábecsülni. Legfőképpen pedig pihentetni. Mert bizony a piték megszolgálják a jó szót és az időt, amit az ő pihentetésükre hagyunk. Amikor először akartam elkészíteni ezt az édességet, a recept elolvasása után csettintettem egyet és azt mondtam, mi ez nekem, pillanatok alatt elkészülök vele. Hát nem úgy történt! Elsőre, sőt harmadjára is leragadt a tészta. Pedig liszteztem piszkosul, mégsem tudtam kisodorni és feltekerni egyszerre a sodrófára, hogy aztán a tepsibe tudjam helyezni. Sokadjára jöttem rá, hogy bizony egy kicsit pihentetni kell, és lassan azzal a sodrással. Ma már nekem is gyerekjátéknak tűnik ez a folyamat. Ezért is tanácsolom fiatalabb szakácsnővendékeknek, hogy fogadják meg a jó tanácsot, hogy figyeljünk a tészta „lelkére”. Tehát a recept a következő: 60 dkg rétesliszt, 1 sütőpor, 15 dkg cukor, 15 dkg zsír vagy 20 dkg palmarin, 1 egész tojás és annyi tejföl, amivel nyújthatóvá gyúrjuk. Két részre osztjuk és a következő töltelékkel töltjük: 1 kg reszelt alma (megfelelő a nyári alma is), 25 dkg cukor, 1 vaníliás cukor. Aki szereti a fahéjat, az tegyen bele azt is, mert az alma és fahéj jól megférnek egymással. Mikor megsült már csak meg kell szórni porcukorral és fogyasztható. Jó étvágyat!!!

2014 augusztusa
Androvics Adrianna

Rejtvény

Füßy Miklós hajós (1877-1961),
Csicsó, Árokhát, 1950-es évek eleje

Keressék meg a két kép közti hat különbséget!

Nagy Amália

